

denne Sag ved en Dagsorden, faaledes som det er foreslaaet; jeg skal ikke gjøre det efter de klare og slaaende Bemærkninger, hvormed den høitærede Formand tilbageviste det Forsøg, som blev gjort paa at stemple denne Fremgangsmaade som ulovlig, ulovligt ville det ganske vist være, dersom en Regjering — saaledes som den ærede næstsidste Laler (Scavenius) udtalte — undlod at fremkomme med Forslag om en Revision af Hærløven; men den Maade, hvorpaa denne Lov er foreslaaet behandlet idag, kan ikke være ulovlig. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) spurgte, hvorpaa vi begrundede vor Fordring om en anden Regjering. Vel at mærke, vi fordrer ikke en Regjering, der ubelønlende skal kunne komme ud af det med dette Thing, men vi fordrer en Regjering, der har den Gøne at kunne føre Sagerne igjennem baade i Folkethinget og i Landsthinget, og naar det ærede Medlem spurgte os, med hvilken Ret vi fordrer et saadant Ministerium, saa svarer jeg: Vi fordrer det i Kraft af den sunde Fornuft og i Kraft af den Nødvendighed, som er tilstede for, at Statslivet kan gaae sin uforstyrrede Gang. Det gaar ikke saaledes an at stille sig op og hemme Sagerne, blot fordi man har den ensidige Tro, at det, man selv vil, er det Rette, og at alt, hvad Andre ville, er urigtigt; man har ikke Ret til at stille sig paa Regjeringens Standpunkt, saaledes som den har stillet sig i denne Sag. Det ærede Medlem spurgte omtrent som Pilatus: hvad er Sandhed? Jeg vil svare det ærede Medlem, at Sandheden ligger i Midten. Lad os faa en Regjering, som kan komme ud af det baade med Landsthinget og Folkethinget. Denne Mulighed have vi endnu ikke forsøgt, derfor er Ingen berettiget til — saaledes som den høitærede Konseilspræsident gjorde dette — at sige, at det er en Umulighed. Ingen er berettiget til at sige dette, thi saa er med det Samme Staven brudt over vor Forsatning. Lad det blive forsøgt, og først da vil det vise sig, om det konstitutionelle Statsliv for Fremtiden er muligt i Danmark. Der er ingenting mulig Udgang af det Virvar, hvori vi nu befinde os, ad regelmæssig Vej, og jeg vil ikke tænke mig en Udgang ad uregelmæssig Vej; det vil vistnok Ingen i denne Sal og heller ikke Regjeringen.

Bøjsen: Jeg ønsker kun overfor det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) at sige, at han har og altid har haft en vis Aaben, og — jeg vil tilføje — elskværdig Maade at udtale sine Anskuelser paa, en Maade, som har skaffet ham et vist Gjør her i Salen. Man har holdt af at høre det ærede Medlem netop paa Grund af den distinkte Maade, hvorpaa han fremsatte sine Anskuelser. Man har derfor altid hørt paa ham med Opmærksomhed og tillige med en vis Anerkjendelse af hans Argumenter;

men det forekommer mig, at det ærede Medlem allerede idag har faaet et Vidnesbyrd om, at naar disse hans distinkte Udtalelser gaar til den Yderlighed, som vi have hørt idag, saa gjør der sig en forandret Opfattelse gjældende overfor hans Udtalelser, en Forskjel mellem nu og tidligere. Jeg vil sige det ærede Medlem, at han idag er bleven modtaget af Thinget med Munterhed. Naar de yderlige Konsekventer af et vist Stade fremtræde paa den Maade, som det ærede Medlem nu fremsatte sine paa, saa kan han ikke vente Andet end at blive modtaget med Munterhed; thi jeg tror, at den Grund, hvorpaa Folkethinget bygger sin Ret til at forlange en Regjering, der tager Hensyn til Folkethinget, er trængt saaledes igjennem i den offentlige Mening, at en saa absolut Fornegelse af denne Fordring som den, vi nu hørte fra det ærede Medlem, herefter vil blive modtaget med den samme Følelse og den samme Stemning, hvormed Thinget nu har modtaget denne Erklæring fra det ærede Medlem. Skjøndt vore Modstandere ganske vist forholdsvis ikke have meget Læreren at tabe i Fremtiden, saa tror jeg dog, at et Stade, der finder sit Udtryk paa den Maade, som det nu skete fra det ærede Medlems Side, vil være egnet til at sætte den sidste Næst af Befolkningens Tillid til dem overstyr.

Scavenius: Jeg maa takke det ærede Medlem for hans Venlighed ligeover for mig, for hans delvise Roes af Fortiden, og hans Beklagelse over mit nuværende yderligere Standpunkt. Men det ærede Medlem maa undskylde mig; jeg har hverken i Sinde at søge de Herrer's Bifald, og heller ikke har jeg i Sinde at søge at gaa dem imod paa nogenformhelst ubehagelig Maade. Min Hensigt er ganske simpel den — og som jeg tror, tager jeg ikke for hyppig Ordet — at præcisere, saa godt jeg kan, det Standpunkt, som jeg maa indtage efter min Anskuelse i den foreliggende Sag. Jeg tror, at det ogsaa lykkedes mig før, og hvad den Munterhed angaar, som det ærede Medlem paa en vis Maade beklagede, at jeg var udsat for, da havde jeg en noget anden Opfattelse end det ærede Medlem af den, hvad jeg selvfølgelig ikke nærmere skal komme ind paa. Det ærede Medlem maa lægge Mærke til, at naar der er Tale om Munterhed, det dog altid kommer an paa, hvem der kommer til at le først.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Forslag til en motiveret Dagsorden af Bøjsen, saalydende:

„I Anerkjendelse af, at der, efter Regjeringens Optræden i den foreliggende Sag, ikke er Udset til, at den paabudte Revision af Hærløven